

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2010. augusztus

XVII. évf. 8. szám

“Hatalmasan cselekedett velünk az Úr...” (Zsolt 126, 3)

Augusztus az új kenyérért való hálaadás hónapja, amikor különösen is hálára kell, hogy nyíljon a keresztyén ember ajka, s kell, hogy a mindennapok sodrásában megállva hálát tudjunk adni a mindennapi kenyérért, és mellette mindazokért a javakért, melyekkel megajándékoz minket az Isten. Úgy vélem, hogy nincs olyan igeolvasó, aki ne érezné, hogy jó az Úr, aki ne tapasztalná, hogy nem csupán a mindennapi kenyérért hangzó fohászkunkat hallgatja meg az Isten, de a mindennapi ételmen, a legszükségesebben felül is bőven megajándékoz bennünket. Így van ez még akkor is, ha olykor panaszra nyílik az ajkunk, ha életünkben voltak, vannak nehezebb, próbák elé állító napok, időszakok is. Így van ez még akkor is, ha úgy érezzük, hogy politikai csatározások tárgyává tették létünket, népünket, életünket, hogy sok mindennel és minden-kivel szemben, függő kapcsolatokba akar-nak kényszeríteni bennünket. Megláthattuk és megláthatjuk az Úr jóságát még akkor is, ha az elmúlt hetek, hónapok szélsőséges időjárására gondolunk, az árvizekre, vagy éppen a hatalmas hőségre. A minden-napokban talán azt érezzük, hogy nekünk csak a nehézség, a keserűség jut, de ha a dolgok, az események mélyére nézünk, akkor talán elhalkul ajkunkon a panasz, és felváltja azt a hála, és mi magunk is igaznak ítéljük majd a zsoltáros szavait: *Hatalmasan cselekedett velünk az Úr.*

Ezt az igeverset a fogságból hazatért zsidó nép mondta, énekelte, vallotta, hirdette. Tudta a választott nép azt, hogy mit jelent hetven év után, hét évtizednyi fogság után hazatérni, mit jelent az ősök földjére visszatérni. Talán e hosszú idő alatt már a remény-ségük is megfogyatkozott, talán már nem is mertek arra gondolni, hogy egyszer majd hazatérhetnek, talán már elkönnyvelték maguknak, hogy idegen földön ragadtak, hogy beolvadnak és elvesznek. Rengeteg minden történhetett a zsidók babiloni fogsága alatt. Nehéz napok, hetek, évek az idegen-ben, a megpróbáltatások közepette. És mindeközben a kétely, hogy hazatérhetnek-e valamikor, hogy megőrizi-e őket népeként az Úr. De őrizte őket az Úr még a büntetésük alatt is, és hetven év után hazavezette őket,

és ismét megtelt szájuk nevetéssel, örvendezéssel és még az idegen, pogány népek is azt mondták: *hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr.*

Feltehetnénk a kérdést, hogyan kapcsolódhat egy több évezredes zsoltár a mi életünkhöz, amiben sokszor csak a hiányt, vagy éppen a próbatételeket tapasztaljuk. És egyáltalán miért is mondhatnánk mi, hogyan mondhatná még a szétszakított-ságban élve is egymást maró népünk, hogy *hatalmasan cselekedett velünk az Úr*, hiszen a térségünk, népünk, gyülekezeteink története valahogy nem erről tanúskodik?

Sonkád református temploma

De gondoljuk csak el, hogy milyen hatalmas dolog, hogy élünk, hogy vagyunk. Milyen nagy dolog, hogy Isten kegyelméből vannak gyülekezeteink, hogy az Úr nem mondott le rólunk és alkalomról alkalomra hirdetteti igéjét, anyanyelvünkön hallhatjuk a megvál-tásunkról szóló evangéliumot; de az Isten hatalmas tetteiről, velünk szembeni kegyel-méről tanúskodnak templomaink, meg-konduló harangjaink, énekelt zsoltáraink, dicséreteink.

Nyilvánvalóan vannak gondok, problémák, hiszen a munkát keresve családok töretnek ketté, vagy éppen csak a hiányokra tekintve bomlanak fel teljesen; fiataljaink elvándorolnak, közösségeink fogynak, és látszólag elerőtlenednek; óriási a munka-nélküliség, egyre több a betegség. De mégis, időről-időre megtapasztalhatjuk azt, hogy az

Úr minden gyengeségünk, erőtlenségünk, sokszor még a hitetlenségünk ellenére is gondot visel rólunk. Megtapasztalhatjuk azt, hogy még a legnagyobb problémákból, a legnagyobb mélységekből is kiemel bennün-ket, hogy mi az Úr kezében vagyunk.

És mindezeket túl, vagy éppen mindeze-ket megelőzően van valami, amit már évezredekkel ezelőtt megtett érettünk is az Isten. Ez pedig az Ő végtelen szeretetének kiadása irányunkba, amely szeretetéből fakadóan érettünk is keresztre adta egyszülött Fiát az Úr Jézus Krisztust. Azt gondolom, hogy ennél hatalmasabb dolgot senki nem tett érettünk. Megváltott minket, megszaba-dított. És ha más okunk nem lenne is – bár véleményem szerint sok van –, amiért hálásak lehetünk az Istennek, ez örök hálára kell, hogy indítsa bennünket, és bizony mi is elmondhatjuk, hogy *hatalmasan cselekedett velünk az Úr.*

Tudták ezt az apostolok, tudták ezt hitvalló őseink, és nekünk is tudnunk kell. Jézus Krisztus meghalt értünk, hogy megszaba-dítsa minket. Nem csupán megterhelt éle-tünköt, nem csak elrontott múltunk nyomasz-tó érzésétől szabadíthat meg minket, képletesen szólva nem csak bűneink büntetésétől, hetven évi fogságtól, hanem megszabadíthat vétkeink súlyától, következ-ményétől, megszabadíthat az örök haláltól. Mert meg kell látnunk, hogy minket is az Ő népévé akar tenni. Meg kell éreznünk, hogy mennyire szeret, hogy érettünk is szenvedett, mert mindenki kedves neki, és mert azt akarja, hogy mindenki élete Urának fogadja el Őt, hogy közösen, erős közösségekként, gyülekezetekként, az Ő népeként tudjuk mon-dani: *Hatalmasan cselekedett velünk az Úr.*

Van miért hálát adnunk, van mit meg-köszönnünk a mindenség Urának, még akkor is, ha olykor könnyhullatással vetünk, még ha néha gondok, problémák, a jövő elhomá-lyosult képe van is népünk előtt, mert akkor is tudhatjuk, hogy az Úr kegyelme által lesz, lehet majd aratásunk, tudhatjuk, hogy a legtöbbet már megtette értünk az Úr az Ő Fia által. Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, van miért örvendeznünk, van miért mindenkor hálát adnunk.

Molnár István

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 46. része

A Bárúk által leírt prófécia után most ismét olyan részhez értünk, amelyben korábbi időkben elhangzott próféciaikat olvashatunk. E próféciaokban az a közös, hogy nem a választott népről üzen bennük az ÚR. A Jubileumi kommentár ezt mondja: „A 46–51. fejezetekben különböző idegen népek elleni prófécia gyűjteményét találjuk”. Bár Jeremiás könyvének utolsó fejezetei ezek, sem tartalmilag, sem formailag nem érdemlik azt, hogy ne tulajdonítsunk nekik jelentőséget. Egyébként sem feledhetjük, amit könyvének már az első részében is olvastunk, hogy az ÚR öt nemcsak saját népéhez küldte, hanem „népek és országok fölé” rendelte (1: 10). E szolgálatának bizonyosságai vannak most csoportosítva előttünk. Ha azonban nagyon pontosak akarunk lenni, megjegyezhetjük, hogy a részletes történetkritikai bibliakutatás két fejezetet (50–51.) nem tulajdonít Jeremiásnak.

Ami viszont általa hirdetett prófécia, az első sorban a most olvasott, a karkemisi csata előtt elhangzó üzenete volt az Úrnak. S ha a helyszínt és a babiloni sereg vezetőjének nevét kihagyjuk a második versből (amelyek későbbi betoldások lehettek), akkor a szöveget olvasva szinte semmi sem utal arra, hogy a csata után született ez a prófécia, bár elhangzásának az ideje megegyezik e csata évével - Kr. e. 605. A 13. verssel ketté van választva a prófécia, ám ha megint kihagyjuk e verset (mert ez is későbbi betoldás lehet), akkor nem az jut eszünkbe, hogy a már végbe ment esemény után fogalmazódott, hanem, hogy az ÚR láttatja a próféta által, mi következik a vesztes csata után. Mert a lényege ennek a próféciaának az, hogy Egyiptomot le fogja győzni egy sereg az ÚR akaratából.

Ez a hír önmagában is hihetetlen volt azok számára, akik Egyiptom hatalmát megdönthetetlennek gondolták, katonai erejétől rettegetek, vagy szövetségesükként tartották számon. A prófécia azonban félreérthetetlen tömör-

séggel láttatja, hogy a csata elején magabiztosan (öntelten) felvonuló erős sereg hogyan válik zavarodottan menekülő tömeggé. Szinte látjuk szemeink előtt a legyőztetés drámáját, amely „északon az Eufrátesz folyó mellett” végbemegy. Mint az áradó Nílus, úgy nyelte el eddig az országokat Egyiptom, s hajtotta szolgálatába a környező népeket. Katonai erejét és seregének felszereltségét egyetlen versben is érzékeltetni tudja a prófécia. De az olvasót nem hagyja sokáig bizonytalanságban arra nézve sem, hogy ki is áll e véres vereség mögött. „De az a nap az Úré, a Seregek URáé; bosszúállás napja, bosszút áll ellenségein. Pusztít a fegyver, amíg csak bírja, csurog róla a vér. Az ÚRnak, a Seregek URának véresáldozata ez észak földjén, az Eufrátesz folyónál”. (Jer. 46: 10.)

Nem kerülheti el figyelmünket, hogy a 2. és a 13. vers nélkül (amelyek nevesítik az ellenséget) csak a 20. vers mutat először az „északról” támadó ellenségre. Ez pedig arra is utalhat, hogy a próféciát adó ÚR nem akarja, hogy a győzelem máshoz is kapcsolódjon rajta kívül. S a közvetítő Jeremiás is tudatában lehetett ennek, mert nem említi a babilóniai királyt, nem mondja az ÚR szolgájának. (Nagy a valószínűsége annak, hogy a Jer. 46: 26 későbbi író betoldása).

A vereség után a birodalom még nem semmisül meg. De elkezdődik hanyatlása. Bomlasztják a későbbi külső támadások, de a belső egység is szétesik (16.v.). A bálványok erejébe vetett hit után a fáraó tekintélye is elvész. Olyan kiszolgáltatottá teszi őket az ÚR, mint amilyen kiszolgáltatottak voltak régebben nekik a körülöttük élő népek. S mindezt bizonyosan megcselekszi velük az ÚR.

Talán nem túlzás e helyen arra gondolni, hogy miközben kapja e próféciát Jeremiás, nem egyszerűen egy csapásként hirdeti ki azt, hanem érzi és érezheti hallgatóival is, hogy az ÚR most fizet meg Egyiptomnak minden ellene

és választottai ellen elkövetett vétkeért. Bár nem pusztítja ki a népek közül az ország lakóit (46: 26. c.), de addigi dicsőségét többé nem nyeri vissza. Lakhatnak, de nem uralkodhatnak régi helyükön.

Nem lehet kétségünk afelől, hogy Jeremiásnak a prófécia elhangzása után nemcsak az Egyiptom-barát zsidók, de az egyiptomi hatalmasok között is sok ellensége lett. Mégsem titkolja el az üzenetet, mert reménykedett abban, hogy amikor beteljesedik, kijózaníthatja majd az Egyiptomban vakon bízókat.

Az a vigasztaló prófécia, amelyet a két utolsó vers tartalmaz, ismerős lehet a rendszeres olvasóknak, mert „kevés szövegbeli eltéréssel megtalálható a 30: 10–11-ben is”. (Jub. kommentár). A benne foglaltak már történelmi tények. „Ezeket a verseket valószínűleg a próféta könyvének istentiszteleti használata során iktatták be jelenlegi helyükre azzal a céllal, hogy a gyülekezet tekintetét az ítélet ígéinek meghallgatása után Isten kegyelmes ígéreteire irányítsák”. (Jub. kommentár).

Ima: Nagydicsőségű Isten, kegyelmes Atyám a Jézus Krisztus által! Te üzened Ezékiel próféta által, hogy nem kívánod a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. De milyen sokszor kellett látnod, hogy a földi ember visszaél hosszútávú szeretetteddel, s csak akkor retten meg, amikor lángoló haraggal szembesül. S bár Fiadat is elküldtetted megváltásunkra, a kegyelmi időben, a jelenben sem tapasztalod, hogy buzgóbban követné a világ akaratodat. Áldd meg hát azokat a keveseket, akik bűnbánó lélekkel, élő hittel igyekeznek azon a keskeny úton maradni, amely az örök életre vezet. Áldd meg Fiaddal kötött szövetségünket, hogy mások számára is követendő példa legyen az. Szentlelked és Igéd által tarts meg mindvégig a hitben szeretteimmal, közel és távol valókkal egyetemben - a mi Urunkért, Jézusunkért! Ámen.

- id. f.-

Szlovákiában is fellép a gospel zenét játszó Continental Singers

Az idén nyáron ismét turnéra indul a modern keresztyén gospel zenét játszó együttes, a Magyar Continental Singers. A zempléni egyházmegyében Királyhelmeceken és Tiszacsernyőn is koncertet adnak.

A Continental Singers 1990-ben jött létre Magyarországon. Az elmúlt 20 év alatt számos turnét szerveztek és közel 1100 koncertet adtak, amelyen több mint 220 000 ember vett részt.

Az együttes célja bemutatni az evangéliumot, hirdetni Isten üzenetét, bátorítani az embereket, választ adni a Biblia szavain keresztül. Mindezt modern zene, színpadi tánc, prózák, jelenetek, fények és egy nagyszerűen megtervezett koncert keretében teszik.

A lelkes fiatalok most a Zempléni Egyházmegye két gyülekezetébe is ellátogatnak, és az itt élőket is hívják és várják idei turnéjuk felvidéki állomásainak valamelyikére.

Augusztus 16-án 19 órai kezdettel a királyhelmecei városi művelődési központban, egy nappal később, augusztus 17-én a tiszacsernyői ökumenikus templomban adnak koncertet.

Református közösségszervező alapképzési szak

Új szak, indul a Sárospataki Református Teológián

Az új szak neve: Református közösségszervező alapképzési szak. A végzettség szintje: felsőfokú alapszak (Bachelor, BA). A képzés időtartama: 6 félév (3 év). A megszerzendő kreditek száma 180. A képzés típusa: levelező (havonkénti konzultációkkal, péntekszombattal).

A Sárospataki Református Teológiai Akadémia célja az új szak indításával olyan munkatársak képzése, akik egy-egy közösség életét a megszerzett teológiai és kulturális ismeretek, valamint vezetési és szervezési készségek birtokában képesek irányítani és szervezni. A jelentkezőket elsősorban egyházi, tehát gyülekezeti és intézményi közösségek életének szervezésére készítjük fel, de ezeken kívül képesek lesznek a kulturális közéletben (könyvtárak, múzeumok, művelődési házak, média, idegenforgalom, turisztika) és más területeken közösségszervezői feladatok ellátására.

Közismert tény, hogy egyházi és társadalmi megújulást csak közösségeink megerősödésén és megújulásán át várhatunk. A pataki Teológia a múltban is és ma is fontos szolgálatának tekintette a kisközösségek, különösen a falusi közösségek felkarolását (ld. faluszeminárium, népfőiskolai mozgalom). Az új szak indítása ezzel van összhangban.

A gyakorlati szempontokat és igényeket szem előtt tartva, az alapos ismereteken túl négyféle specializációt vagy szakirányt kínálunk a hallgatóknak. Az első az Egyházi művelődésszervező specializáció, ez a fentiekben vázolt feladatok ellátásával kapcsos-

latos. A második a Roma közösségszervező specializáció, amely missziói felfogású segítő szolgálatra készít fel. A harmadik a Himnológiai specializáció, amely az egyházi közösségek zenei életének szervezőit és vezetőit készíti fel, és a negyedik a Diakóniai specia-

lizáció, ez pedig a szeretetszolgálatban jártas munkatársakat képez.

Részletesebben:

<http://tirek.hu/hir/mutat/32003/>

Molnár Árpád
missziói tanácsos

B I B L I A O L V A S Ó

u e z é r f o n a l

1.	Sz.	2Sám	3,22–39
2.	Cs.	2Sám	4
3.	P.	2Sám	5, 1–16
4.	Sz.	2Sám	5,17–25
5.	V.	2Sám	6, 1–11
6.	H.	2Sám	6,12–23
7.	K.	2Sám	7, 1–17
8.	Sz.	2Sám	7,18–29
9.	Cs.	2Sám	8
10.	P.	2Sám	9
11.	Sz.	2Sám	10
12.	V.	2Sám	11, 1–13
13.	H.	2Sám	11,14–27
14.	K.	2Sám	12, 1–14
15.	Sz.	2Sám	12,15–23
16.	Cs.	2Sám	12,24–31
17.	P.	2Sám	13, 1–19
18.	Sz.	2Sám	13,20–39
19.	V.	2Sám	14, 1–20
20.	H.	2Sám	14,21–33
21.	K.	2Sám	15, 1–12
22.	Sz.	2Sám	15,13–23
23.	Cs.	2Sám	15,24–37
24.	P.	2Sám	16, 1–14
25.	Sz.	2Sám	16,15–23
26.	V.	2Sám	17, 1–14
27.	H.	2Sám	17,15–29
28.	K.	2Sám	18, 1–18
29.	Sz.	2Sám	18,19–32
30.	Cs.	2Sám	19, 1–15

S Z E P T E M B E R

Ef 2, 1–7
Ef 2, 8–13
Ef 2,14–22
Ef 3, 1–7
Ef 3, 8–13

Ef 3,14–21
Ef 4, 1–6
Ef 4, 7–16
Ef 4,17–24
Ef 4,25–32
Ef 5, 1–7
Ef 5, 8–14

Ef 5,15–20
Ef 5,21–27
Ef 5,28–33
Ef 6, 1–9
Ef 6,10–20
Ef 6,21–24
1Thesszalonika 1, 1–4

1Thessz 1, 5–10
1Thessz 2, 1–6
1Thessz 2, 7–12
1Thessz 2,13–16
1Thessz 2,17–20
1Thessz 3, 1–4
1Thessz 3, 5–8

1Thessz 3, 9–13
1Thessz 4, 1–8
1Thessz 4, 9–12
1Thessz 4,13–18

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Hugenottafesztivál Németországban

Bad Karlshafenben a hétvége ünnepi hangulatban, gazdag programmal telt el. Kiállításokon, előadásokon, ünnepi istentiszteleten, színes piaci kavalkáddal emlékezett a város a francia protestánsok, a hugenották évszázadokkal ezelőtti letelepedésére.

A hugenották által felfejlesztett városban, Bad Karlshafenben 1999 óta tartják meg a fesztivált, mindig július második hétvégéjén. Ilyenkor a német mellett francia szótól is hangosak az utcák. Az e sorozatban már 12. hugenottafesztiválon felelevenítették a francia és a német nyelv, valamint kultúra befolyását ebben a városban és környékén, főként a 18. században, amikor igen erős volt a francia befolyás. Még ma is szerepelnek a köznyelvben francia mondatok, amiket a németek is természetesen használnak és ejtenek ki. A francia hugenották egyik hitvalló hősnőjéről, az évtizedeken át hite miatt börtönbe zárt, ám ott csodálatos lelki munkát végző református Marie Durantról a róla elnevezett iskola diákjai emlékeztek meg színmű előadásával. A hétvége szenzációja közé tartozott a hugenották által épített legnagyobb német postakocsival történő városi körutazás, továbbá Marcel Adam szanzonekes fellépése, és a valdens iskolások műsora. De a kiállítás a templomban, és a kétnyelvű szabadtéri istentisztelet a Rózsák kertjében is sokakat vonzott.

Németországba a nantesi tolerancia ediktum visszavonása után menekültek a hugenották, amikor is hitük miatt 200-250 000 reformátusnak kellett elhagynia Franciaországot. A menekülthullám az egész világra szétszóródott, befogadásukat és letelepedésüket a potsdami befogadó ediktum révén a nagy német választófejedelmek engedélyezték.

Mintegy 44 ezren érkeztek akkor új hazájukba, elsősorban a porosz Brandenburgba, ahol kb. 20 000 hugenotta telepedett le. Nagyobb számban jutott belőlük Kasselbe, a Rajna-vidékre, Frankföldre, Württemberg tartományba, a Hanza városokba és Alsó-Szászországba is. A hugenották lelki atyjuknak Kálvin Jánost tartják. (reformiert-info.de - 2010-07-11 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

Schmidt egyházelnök a református világközösségről a Zeitzeichenben

A német protestánsok érdekes, sokoldalú havi magazinja a vallási, egyházi, teológiai, kulturális, természettudományi és társadalmi kérdésekkel foglalkozó Zeitzeichen. A júliusi számban Jörg Schmidt, a német református egyházelnök „Pillantás a messzeségbe” címmel írt cikket az amerikai Grand Rapidsben megalakult új református világközösségről.

Cikkében Schmidt rámutat: az új református világszerveződés, a Református Egyházak Világközössége már nevében is utal a közösség szóval arra, hogy a korábbi világszövetséghez képest miben ragadható meg az új református világcsalád lényege. A közösség a szövetség fogalmával szemben az összetartozás mélyebb igényét és valóságát fogalmazza meg. Ez azt is jelenti, hogy az új szerveződéshez tartozó egyházak, 229-en a világ minden részén a sokféle egyházi, teológiai, etikai, társadalmi kérdéssel is közösen kívánnak szembenézni, érvényes válaszokat adni azokra. Külön foglalkozik a cikk a fekete egyházak részéről egyre erősebben felmerülő bizalmatlansággal, ami a nyílt vagy burkolt rasszizmus továbbélésével függ össze. Ide tartozik az apartheid teológiai megokolásának sok sebet ütő kísérlete, illetve ennek egyértelmű tévtanításként történő elutasítása. Ugyancsak fontos témája a világközösségnek a globalizációból adódó kihívások teológiai feldolgozása, és gyakorlati kezelése. Schmidt utal ebben a tekintetben az 1997-ben Debrecenben tartott református világszövetségi nagygyűlésre, ahol már foglalkoztak ezzel a kérdéskörrel. Az akkori felhívás úgy fogalmazott, hogy a gazdasági igazságtalansággal és az ökológiai pusztítással folyamatosan szembe kell nézni, választ kell adni az aktuális jelenségekre, a megismerés, a felvilágosítás és a hitvallás, a processus confessionis folyamatában. Akkor és most is mutatkoztak feszültségek, hangsúlykülönbségek Észak és Dél között, ami a mostani világközösségi nagygyűlésen az „USA-impériummal” kapcsolatos kritikákban is ütköztek. Németországban viszont pontosan a reformátusok azok, akik a Dél-Afriai Egyesülő Református Egyházzal közösen próbálják meghatározni az impérium fogalom tartalmi elemeit, ami a globalizációban jelenik meg, s ami a bírvagy rendszereként a pénz, a javak és a tulajdon bálványozásához vezet(het). Erős hangsúlyt kapott a világtalálkozón a helyi gyülekezetek önállósága az egész egyházzal szemben, a református hagyományban gyökerező megfogalmazás értelmében: Minden gyülekezet az egész egyház – amit viszont ki kell egészíteni ezzel: egyetlen gyülekezet sem az egész egyház. Ezt a két mondatot foglalja egybe a „presbiter-zsinati egyházi rend”. Amint a helyi gyülekezetet a presbitérium kollegiálisan vezeti, s az így önálló egyház, akként tartozik az egyház létéhez a helyi gyülekezetek feletti, zsinati kollegiális vezetés – mutat rá cikkében a Németországi Református Egyház elnöke, Jörg Schmidt. (reformiert-info.de - 2010-07-08 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

Harmac

Egy kínai közmondás szerint meg kell látni a gyertyát, amit gyermekkorunkban egy példamutató édesapa szép életével adott neked.

Ilyen példakép volt 57 éven át a Harmaci Református Gyülekezetben **Bacsó Gyula** református lelkész. Az ő emlékének tisztelegve tartottunk 2010. május 8-án emlékező istentisz-

teletet, halálának 20-ik évfordulóján.

Családját **RNDr. Bacsó Zoltán**, nyugalmazott kassai geológus képviselte két gyermeke kíséretében (a lelkipásztor két leánya sajnos betegség miatt nem lehetett közöttünk).

Az istentisztelet a 90-ik zsoltár éneklésével kezdődött. Fennálló énekünk „A töredelmes szívet” kezdetű dicséret volt, melyet csak könnyeinkkel küszködve tudtunk énekelni, hiszen ez volt tisztelendő urunk kedves éneke. A 89-ik zsoltár éneklése után lelkész-nőnk, **Szőkéné Orémus Zsuzsanna** a *Józsua 24:14-16* versei alapján hirdette Isten Igéjét. Ezután az úrasztalánál a *Zsid 13:7* szép és emlékeztetésre bízta versei alapján köszön-

Lelkipásztorunkra emlékeztünk

„Várj nagy dolgokat Istentől,
vállalj nagy dolgokat Istenért“

W.Carey

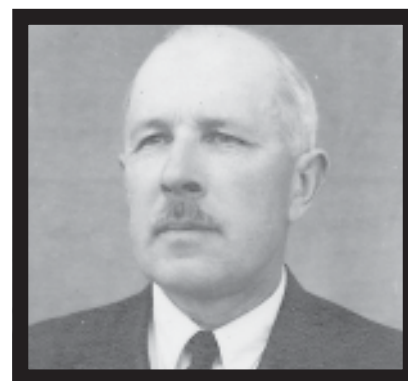
tötte az egybegyűlteket és elmondta, hogy Nt. Bacsó Gyula lelkipásztorra emlékezünk ma, aki előjárója volt a harmaci gyülekezetnek. Isten hűséges szolgálója, aki élete példájával, hitével, Isten iránti szeretetével szolgálta a község nemzedékeit. Csakis hálával és köszönettel gondolhatunk vissza reá, hiszen az ő áldozatos és kitartó szolgálata által sokan léptünk arra az útra, amely Istenhez vezet. Áldott legyen ez az emlékezés.

Utána következett fia, Bacsó Zoltán előadása az édesapja életének eseményeiről.

Bacsó Gyula a szomszéd községben, Simonyiban született 1904. február 16-án, szülei egyetlen gyermekeként. Iskoláit Simonyiban, majd a Rimaszombati Reálgymnáziumban végezte. Itt a tanárok felfigyeltek nagy szorgalmára és javasolták, hogy Sárospatakon teológiát tanuljon. Négy év után az évfolyamában a legjobbnak bizonyult, így Franciaországba, Strassbourgba küldték ösztöndíjasként, ahol kiváló eredménnyel végzett. Hazajövele után Hanván volt segédlelkész. 1933-ban jött Harmacra, ahol 1990. május 8-án bekövetkezett haláláig hűséggel szolgált.

Dr. Bacsó Zoltán szép és terjedelmes beszámolója után falunk szülötte, **Pohóczky Béla** serkei lelkipásztor méltatta egész pályafutását. Szavainak végkicsengése volt, hogy ő nem tudja kimondani azt a szót, hogy „néhai“, ugyanis ő itt van most is közöttünk. Megható volt őt hallgatni, valamint fiát, **ifj. Pohóczky Bélát**. Mindketten hálával emlékeztek.

Az előadások közben gyülekeztünk női kórusa énekelt, valamint elhangzott egy szavaltat is **Varga Géza**-né előadásában.

A bensőséges megemlékezés végén a templomunkban lévő emléktáblára koszorút helyeztünk. A család, a gyülekezeti tagok a megemlékezés és tiszteletadás virágait helyezték el az emléktáblához, melyeket másnap lelkész-nőnkkel kivittünk a rimaszombati temetőbe.

Nt. Bacsó Gyula lelkipásztorunk emléket szívünkben hálával őrizzük!

Faragó Istvánné,
presbíter

Ökumenikus istentisztelet és kórusfesztivál Ladmócon

- a Keresztyén Kultúra Éve – kultúrák és vallások párbeszéde

2010. június 27-én, a Tokaji Fesztivál nyitóalkalmaként, vasárnap délután két órakor, ökumenikus istentiszteletre került sor a ladmóci református templomban. Igét hirdettek, és velünk imádkoztak a történelmi egyházak esperesei: Molnár Elemér református-, Vakles Attila görög-katolikus-, és Pásztor Lorenzo római-katolikus esperesek.

Az esperes urak közös szolgálata és áldáskívánásai után került sor a fesztivál nyitó számára - zenében tolmácsolt áldásra - Sholem - Alekhem egy vérpezsdítő klezmer muzsikára - Kovács Béla átíratában, amelyet klarinéton

ifj. Spisák István adott elő, zongorán Spisák Mária kísérté, majd ezután vette kezdetét az Egyházi Kórusok Fesztiválja, ahol változatos műsorral mutatkoztak be

- a bodrogszerdahelyi művészeti alapiskola kórusa, Balla Sarolta vezetésével
- a ladmóci református gyülekezet kórusa, Spisák Mária vezetésével
- és a kassai magyar református gyülekezet kórusa, akik a budapesti Művészetek Palotájában való fellépésük után kissé fáradtan, de mégis örömmel érkeztek Kovács Edit vezetésével

A kórusok szolgálata után egy újabb áldás következett - énekben, amikor is a jelenlevők közös záróénekként énekeltek az ősi írást: „Az Úr vezessen...”

A templomban megtartott nyitó alkalom után, sajnos, a különösen viharosra fordult, rossz időjárás miatt a szabadtéri színpadra tervezett műsorok elmaradtak.

A fesztivál a helyi kultúrházban folytatódott a Bodrogszerdahelyi és Ung-vidéki Templomok című kiállítással, a TICCE alkotóművészeinek munkáiból, valamint egyházi kiadványok bemutatásával és vásárával.

Este nyolc órától ismét a templomban folytatódott a fesztivál. „Komolyzene másképpen” címmel a Lavotta János Szimfonikus Zenekar /művészeti vezető: Dombóvári

János/ (Sátorlajújhely) adott koncertet, Haydn, Mozart, Weber és Farkas Ferenc zeneműveiből. Az előadás érdekessége, hogy ifjú tehetségek mutatkoztak be szólistaként színvonalas és igényes darabokkal:

Székényes Béla - cselló

Kontra Leila - ének

Ifj. Spisák István - klarinét

A zenekar műsorvezetője, Fehérné Sulyok Éva elmondta az előadott darabok történetét, amellyel személyesebbé, közelebbé tette számunkra a hallottakat.

A késő estére tervezett kültéri látvány-előadás (Tűzlovagok szereplése) a már fentebb említett okok miatt elmaradt.

A jelenlevők mégis elégedetten távoztak, mert mindaz, amit sikerült megvalósítani a tervekben, igényesen és nagy szeretettel volt megszervezve. A gyülekezet hűségesei, valamint a falu vezetősége, karöltve a lelkipásztor családjának munkájával ismét arról tettek biztosságot, hogy az Úrban bízók megáldja az Isten.

Györky Sz.

Több mint harmincezer eurót osztottak ki egyházi alkalmak megszervezésére

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház elmúlt éven alapított Közalap egyházépítési keretének a jóvoltából az idén több nyári országos vagy gyülekezeti gyermek- és ifjúsági tábor, bibliaismereti és szavalóversenyek, valamint evangelizációs alkalmak zajlottak már le, illetve azok megvalósulása folyamatban van. A pályázók között több mint harmincezer euró került kiosztásra.

A Közalap egyházépítési keretéhez, amelynek összegéből a törvény szerint missziói, diakóniai, egyházépítési, egyházi kultúrát és oktatást támogató programok megvalósítására kérhető támogatás, 37 egyházközség és ifjúsági szervezet nyújtott be célirányos pályázatot. Az igényelt 49 046 eurós összegből 30 015 eurót javasolt kifizetésre a kérelmeket elbíráló tanács. A keretből az idén harminc pályázat nyert támogatást. A legnagyobb összeget, mintegy ötezer eurót a Fiala Reformátusok Szövetsége kapta az ÉleteszÓ országos ifjúsági

táborának a megszervezésére. Ugyancsak ez a szervezet kapta a másik két legnagyobb támogatást. 4 100 eurót a Fiesz-FIX munkacsoport, 4 200 eurót pedig a Fiesz-Duna Menti Területi Egysége ifjúsági alkalmak megszervezésére. A legkisebb összeget - száz eurót - nyári napközis táborok támogatására a lacsakállasi, a marcelházai, a tornaljai, a nagygyéresi és a nagytoronyai egyházközségek kapták, valamint ugyanennyi összeget ajánlott a tanács a kisgyéresi egyházmegyei szavalóverseny megszervezésére.

A 2010. január elsején a zsinat jóváhagyásával életbe lépett Közalap bevételeit az egyházközségek, az egyházmegyék és az Egyetemes Egyház járulékaik, adományok és támogatások, a Közalap alaptőkéjének felhasználásából származó jövedelmek teszik ki.

Forrás: reformata.sk

Alistál adott otthont a háromhetes Országos Kántorképző Tanfolyamnak

A hétvégén az alistáli református templomban tartották meg a gyülekezeti tagok részvételével az Országos Kántorképző Tanfolyam záró istentiszteletét. A három hétig tartó tanfolyamon tizenötön vettek részt. Dél-Szlovákia mind-egyik részéről érkezett egy-egy zene iránt érdeklődő fiatal, sőt volt egy külföldi, szerbiai résztvevő is, aki az utóbbi években minden nyáron rendszeresen ellátogat a tanfolyamra.

Tizenharmadik alkalommal szervezte meg a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zenei Osztálya a háromhetes Országos Kántorképző tanfolyamot, amelynek immár ötödik éve az alistáli gyülekezeti ház és az egyházi alapiskola tantermei adtak otthont.

Oros Márta az idei tanfolyam vezetője szerint a mostani alkalom is egy jó lehetőség volt azok számára, akik zenével, egyházi gyülekezeti énekléssel foglalkoznak vagy csak a későbbiek során szeretnének így módon szolgálni a gyülekezetükben, hogy minél jobban elsajátítsák a zenével kapcsolatos tudnivalókat. „Ezért is nem szerencsés, - mondja - ha valaki menet közben gondolja meg magát, és mégsem járja végig mind a

nyolc évfolyamot

Az idei tanfolyamra is többségében olyanok jelentkeztek, akik már végeznek kántori szolgálatot a gyülekezetükben. A kisújfaluról érkezett Gulyás Évát három évvel ezelőtt a lelképásztora, Tatár István kérte fel, hogy végezze el a kántorképző tanfolyamot. Azóta nemcsak a nyarának egy jelentős részét tölti ki a kántorképző tanfolyamon való részvétel, hanem ő a gyülekezet egyik kántora is, és egyre többet szolgál az istentiszteleti alkalmakon. Örül annak, hogy többfajta dolgot is tanulnak itt, nemcsak a zongorajátékot, hanem például karvezetést és zenei elméletet is. Úgy tervezi, hogy 2013-ra megszerzi a kántorképző oklevelet.

Hornyák István Örösből is azért jött, mert érdekli a zene. Igaz, az istentiszteletek alkalmával az orgonát egyelőre nem ő szólaltatja meg, de a gyülekezeti éneklést viszont ő kezdi el és inkább gitáron kíséri az ifjúsági énekeket. Zongorázni sosem tanult, ezért most szeretné pótolni ezt a hiányát. Főleg emiatt jár rendszeresen a kántorképző tanfolyamra gyülekezetének a támogatásával.

Az Országos Kántorképző Tanfo-

lyam résztvevőit már évek óta egy lelkes kis csapat készíti fel. Sárközi Erika Zsuzsanna, a Bécsi Zeneművészeti Akadémia hallgatója zeneelmélet, összhangzattan, orgonajátékot, Édes Árpád, alistáli református lelkész egyházi éneket, liturgiát, himnológiát, orgonaismeret, Oros Márta kántor, zenepedagógus

az egyházi ének mellett orgona- és harmoniumjátékot, valamint karvezetést, Végh Zsuzsanna pedagógus harmóniumjátékot oktatott.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zenei Osztálya jövő ismét megszervezi az Országos Kántorképző Tanfolyamot.

Forrás: reformata.sk

Üzenet szülőknek és nagyszülőknek

Szeptemberben ismét megnyílnak az iskolák kapui, s református gyermekeink iskolában, gyülekezetben a hitoktatás alkalmi is megkezdődnek. Ahhoz, hogy gyermekeink ne csak egy tanórát látogassanak nagy szükség van a szülők és nagyszülők közös szolgálatára.

Ezt a szolgálatot segítik ajánlott kiadványaink.

„Jézushoz jöjjetek” című kiadványunk azokat az imádságokat tartalmazza, amelyeket kisgyermekként, de a református keresztyénként is lelki épülésünket szolgálják. Mindemelllett református hitvallásunk alaptételei, Arany ABC és hitvalló versek segítik a keresztyén élet mindennapjait. Áldott ajándék gyermekeknek és fiataloknak egyaránt és segít fiatal szülőket gyermekeikkel imádkozni
Ára 3,50 Euro

Bibliai történetek gyerekeknek

- a Biblia legfontosabb történeteit tartalmazza ez a kiadván. A gyerekekszáma nagyba segíti a történetek elsajátítását.

Ára 3,32 Euro

Te taníts engem

(hittankönyv 12 éven felülieknek)

Ára 1,66 Euro

Az első képes Bibliám

magyar és angol nyelven (8 éves korig)

Ára 6,- Euro

A kiadványokat megrendelhetik Szerkesztőségünk címén:

Református Lelkeszi Hivatal,

076 74 Drahnov-Deregyő 216

E-mail: csomalaszlo@centrum.sk

csoma@copusnet.net

Alistálon szeptemberben már új épületben kezdik meg a tanévet az egyházi alapiskolások

Több mint tíz éven át épült – főleg adományokból és önkéntes munkából – az Alistáli Református Egyházi Alapiskola új épülete. A beruházás végére csak most sikerült pontot tenni egy hathatós anyagi támogatásnak köszönhetően. A nyári szünidő alatt a pedagógusok azzal vannak elfoglalva, hogy az iskola célját eddig szolgáló épületekből, melyek közül egyet a község bocsátott az iskola rendelkezésére, a másik a régi református iskola, most mindent átköltöztessenek az újba. Szeptemberig az iskolapadok, a székek, a táblák, a szekrények már a helyükre kerülnek. Közben új festést kap az egyházi tulajdonba tartozó régi iskola belső tere, amely továbbra is az oktatás célját fogja szolgálni. Az iskolafenntartói jogok július elsejétől a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Elnökségéről átkerült a gyülekezethez.

Alistálon tizennyolc évvel ezelőtt hozták létre az ország első református egyházi alapiskoláját. Iskolaalapítóként a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Elnökségét jegyezték be, az oktatás viszont a helyi egyházközség tulajdonában lévő egykori iskola épületében kezdődött meg. A tanulók létszámának a fokozatos növekedésével, egy ideig a gyülekezeti ház is otthont adott az iskola egyes osztályainak, és a hajdani tanítólakás termeiben is osztályok voltak. A kilencvenes évek végén a tanulók létszámának a növekedése miatt döntöttek úgy, hogy egy új épületet építenek az iskola számára. 1999-ben ennek alapján elkészült a tervdokumentáció. Kezdetben még gyors ütemben zajlottak a mun-

kálatok, amik később megtorpantak. Az építkezés elhúzódásának egyik fő okát Édes Árpád lelkipásztor, - akit 2004-ben választottak meg a gyülekezet élére -, az anyagi források hiányában látja. A munkálatokat csak akkor tudták folytatni, ha ezt megengedték az anyagi lehetőségek. Külföldről érkeztek kisebb-nagyobb pénzadományok, a gyülekezet is támogatta az építkezést, sőt a magyarországi református egyház is hozzájárult a költségekhez. Legnagyobb mértékben a hollandiai testvérgyülekezetek vették ki részüket a kiadások térítéséből, azonban ezek a tételek az építkezés összköltségéhez mérten kis tételekből adódtak össze. Az építkezés ezért is tartott éveken keresztül. A legnagyobb támogatás a munkálatok minél előbbi befejezése céljából a Szlovákiai Református Egyház építési alapjából érkezett - több, mint nyolcezer euró. Az új iskola teljes költsége a 1999-es tervek szerint 5,7 millió korona volt, ami a mai árviszonyok mellett megközelítheti a 300 ezer eurót is. Sok munkát ingyen és bérmentve végeztek el az alistáli és a testvérgyülekezetek tagjai, aminek értékét nehéz pénzben kifejezni. Az elmúlt évek során nemcsak anyagi, hanem tárgyi adományok is érkeztek külföldről, főleg Németországból a református alapiskola számára: iskolapadok, kerámia táblák, szekrények.

Az új iskolában azonban nem fér el mind a kilenc évfolyam, hiszen az épület öt tanteremnek biztosít helyet. Így nagy szükség lesz továbbra is a mellette lévő egykori református iskola épületre, ahol eddig is folyt tanítás. A számítástechni-

kai terem, a könyvtár, valamint a tornaterem is ebben az épületben lesz. Édes Árpád lelkipásztor Isten áldásának tartja az eddigi eredményeket is, s reméli, hogy hamarosan tovább gyarapodik a tanulók létszáma.

Erre a bizakodásra viszont nagy szükség van, mert az egyházi alapiskolát jelenleg 34 tanuló látogatja. Szeptemberben viszont a tavalyi négy elsős helyett már hét kisiskolás kezd meg az egyházi alapiskolában a tanulást, amivel 40 fölé is emelkedhet a létszám. Az egyházi alapiskolát nemcsak a helyiek látogatják, hanem apácaszakállasiak és ekecsiek, valamint padányiak és böggellőiek is. Az előbbieket a református egyház által biztosított mikrobusz hozza és viszi minden nap, a többiek menetrend szerinti autóbuszjáratral érkeznek Alistálra. Édes Enikő igazgató bizik abban is, hogy a szülők elsősorban nemcsak a szép iskolaépület miatt választják majd gyermekeik számára az iskolájukat, hanem a pedagógusok segítségével elért eredmények alapján is. Az elmúlt iskolaévben több versenyen is sikeresen szerepeltek az iskola tanulói. Ilyen volt a Tompa Mihály, a Wass Albert, valamint a jókai Missziós Központ szervezte Keresztyén Szavalóverseny, a matematikai Pitagoriász, illetve a földrajzi, matematikai és biológiai olimpiák.

A tervek szerint szeptember másodikán már az új iskolaépületet is birtokba vehetik a tanulók. Az ünnepélyes iskolaátadásra tanévkezdéskor kerülne sor.

Forrás: reformata.sk

A Zsóri Református Gyülekezet nem tartozik a Gömöri Református Egyházmegye legnagyobb gyülekezetei közé, mégis Isten kegyelméből nagy munkát végeztek el, hiszen megújult a mintegy csaknem másfél évszázados templom.

A következőkben a gyülekezet gondnokának, Csizmadia Zoltánnak /ki egyben a község polgármestere is/ a beszámolóját idézem:

„Református templomunk 1872-ben épült neoklasszicista stílusban, 2008-ban sikerült felújítani a tetőszerkezetet egyházi, megyei és községi pénzből, valamint 2009-ben sikerült a külső festést is megvalósítani megyei pénzből és egy kis önerőből.”

Isten áldása legyen a templom megújításáért munkálkodók, a gyülekezet lelkipásztorának, tagjainak és református anyaszentegyházunk életén.

Nagyné Révész Andrea

Megújult a Zsóri Református Templom

„48 ÓRÁS” KONFIRMANDUS HÉTVEGE NAGYRÁSKÁN

Idén június 11-13. között másodszer szerveztünk a Zempléni Egyházmegye konfirmándusainak, ill. a konfirmáció utáni korosztály részére egy péntek délutántól vasárnap délutánig tartó, negyvennyolc órás találkozót. Az idei alkalomnak is a FIRESZ nagyráskai Központja adott otthont, ahol a helyi gyülekezet tagjai lelkes készülődéssel vártak bennünket. A hétvége fő témája a Bibliatanulmányozás volt, az ismert Ige alapján: *A teljes Írás Istentől ihletett...* (2Tim 3,16). Közel negyven fiatalal együtt vettük végig az Igeol-

vasás „fázisait” az imádságtól egészen a gyakorlati megvalósításig. Több előadás és áhítat által épülhettünk, s az Úrnak hála, ennek nem szabott gátat még a rekkenő hőség és a rengeteg szúnyog sem (utóbbi kellőképpen megmozgatott bennünket ☺). Az együtt töltött időt igyekeztünk teljes mértékben megtölteni, nem maradhatott el a sok közös játék, az ének, a kézműves foglalkozás, a filmnézés, a sport, az esti konfirmándus vetélkedő, az esti közös séta és a csoportos beszélgetések sem.

Vasárnap délelőtt egy rendhagyó isten-

tisztelettel vittünk színt a nagyráskai testvérek életébe, melyen igehirdetéssel, ifjúsági énekekkel és biznyságtétellel szolgáltunk. Hisszük, hogy együttlétünk nem volt hiábavaló. Többen megerősödve és a rendszeres Bibliatanulmányozás iránti elkötelezettséggel jöttek haza. Imádkozunk azért, hogy a „48 órás” alkalmaknak legyen folytatása, és minél több fiatal kötelezze el magát kézzel, lábbal, szívvel, szájjal az Úr Jézus mellett! Köszönet illeti a fiatalokat, a szolgáló lelkipásztor testvéreinket, a helyi gyüleke-

zetet, az adományozókat, az imádkozókat, Egyházunkat és mindenkit, aki részt vállalt a találkozó megvalósításában. Mindezek fölött pedig egyedül az Úr a dicsőség! Soli Deo Gloria!

Kiss Miklós

Köszönet és hálaadás

A perbenyiki gyülekezetben 2010. május 30-án, vasárnap délelőtt kettős ünnepre gyűltek össze Isten házába a hívek. Szentháromság vasárnapját ünnepeltük, és szeretett lelkésznőnk, Szabóné Kozár Évát köszöntöttük 60. születésnapja alkalmából. Az igehirdetés után elsőként a gyülekezet gondnoka, Fülöp Pál köszöntötte a lelkésznőt e szép évforduló alkalmából. Megköszönte a lelkipásztornő hűségét, fáradságot nem ismerő munkáját, amit az évek során végzett a gyülekezetben. Ezután átadta a gyülekezet ajándékát, egy Bocskai-viséletet. A presbiterek egy-egy kézfogással és virágcsokorral fejezték ki jókívánságaikat. A női énekkar éneke után az asszonyok személyesen is köszöntötték a lelkésznőt, és átadták az énekkar ajándékát. A gyülekezet gyermekeinek köszöntése sem maradhatott el verseken, énekeken keresztül a köszöntések sorából. A lelkipásztornő meghatottan köszöntötte meg a gyülekezet figyelmességét, szeretetét személye iránt, úgyszintén az ajándékokat és a virágokat. Az ünnepi istentiszteletet az énekkar szolgálata fejezte be:

„Hálát aduk Uram, az életért,
Rólad zeng éneket hegy, völgy s a ré.
A napokat te számolod,
Uram, én mindenért hálát adok.”

A templomajtóban a gyülekezeti tagok is köszöntötték a lelkésznőt virággal és jókívánságokkal. Ez a szép ünnepi alkalom szeretetvendégséggel zárult a parókia udvarán, melyre minden jelenlevő gyülekezeti tagot meghívott a lelkésznő.

Isten tartsa meg sok éven át még lelkésznőnk életét, áldja meg jó erővel, egészséggel, a gyülekezeti szolgálatban, családjá és szerettei körében.

Vaski Klára,
persbíter, hitoktató

Kalandozás az emberi jóság körül

„Sok embert érint életem, mire eljő az est.
Tesz rosszat, jót, míg alkonyunk mindent örökre fest.
Uram, csak arra vágyom én, s fohászkodom ezen:
Hogy tegye jobbá életét, kit érint életem!”

Gondolom, minden jóindulatú és jó szándékú emberben megfogalmazódik az a vágy, hogy szeretne valami nagyot, valami nevezetesebbet tenni, amiért az emberek felnéznének rá, csodálnák és szeretnék. Ahogy múlnak az évek, majd évtizedek, ezek az ideák lassan megszélidülnek, mert vagy nem vagyunk jó időben a megfelelő helyen, vagy egyszerűen képtelenek vagyunk felismerni az adódó alkalmakat és lehetőségeket félelmünk, gyávaságunk, vagy önzőségünk miatt.

Igy aztán csodák utáni ábrándjaink helyett beérjük azzal, hogy életünk napjait megpróbáljuk gazdagítani egy-egy jócselekedettel, mert ez az óhajunk könnyebben elérhető és megvalósítható. Sokáig azt hittem, hogy ez kevés, és leginkább a saját bensőnk megnyugtatása miatt tesszük. Mert igaz ugyan, hogy senki sem jó, csak az Atya, de hát emberileg mégiscsak igyekeznünk kell a jóra, mert van emberi jóság is, és kell, hogy motiváljon bennünket az a vágy, hogy ma

egy fokkal jobbak legyünk, mint tegnap voltunk.

Világi viszonylatban mindenből nem lehet Kalkutta-i Teréz anyja, aki egész életét feláldozta a szenvedők fájdalomának enyhítésére a legnyomorultabbak között. Erre csak nagyon kevesek képesek. Örök kérdés marad tehát: Elég az, ha emberileg igyekszünk a jóra? Elég, ha nyitott szemmel és szívvel tesszük a dolgunkat abban a közegben, ahová sorsunk rendelt? Elég, ha arra törekszünk, hogy legyünk hűséges, jó társa párunknak, odaadó szülei gyermekeinknek, jó szándékú szomszédai, barátai, hittestvérei egymásnak?

Megadhatja a választ ki-ki saját lelkiismerete szerint, mert ahhoz, hogy a jó győzedelmeskedjen: szüksége van ránk, emberekre! Nem mindegy, hogy szűkebb, vagy szélesebb életterünk emberi jósággal, vagy gonosszággal telített. Ezáltal válunk fokozatosan derűs, kiegyensúlyozott idős emberekké, vagy kiábrándult, megkeseredett öregekké. Nagy különbség!

Legyen tehát minél több ember szívének óhaja az idézett mottó utolsó két sora:

Uram, csak arra vágyom én, s fohászkodom ezen:
Hogy tegye jobbá életét, kit érint életem!

Demes Tiborné, Szürnyeg

Női politikai foglyok emlékűnnepe Zselízen

Az Ökumenikus Lelkigondozói Szolgálat és a Szlovák és Cseh Politikai Foglyok Szövetségének szervezésében rendhagyó alkalomra került sor július első szombatján a Garamszentgyörgyön és Zselízen megrendezett emlékűnnepségen. Erről küldött beszámolót Antala Éva nagylővedi lelkipásztor a Szlovákiai Református Kereszttyén Egyház börtönmissziójának a vezetője a Reformata honlap számára.

Az alkalom a garamszentgyörgyi evangélikus templomban kezdődött hálaadó istentisztelettel, amelyen Jaroslav Balocký evangélikus lelkész-alezredes hirdette Isten Igéjét. A megjelentekhez Ján Ondrejčín és Ján Čermák evangélikus-, valamint Antala Éva református lelkészek is szóltak.

Az istentiszteleti alkalmon részt vettek a pár évtizeddel ezelőtt a Zselíz-Nagypusztai Büntetés-végrehajtási Intézetben raboskodó politikai elítéltek és hozzátartozói. Már csak néhányan élnek közülük Csehországban és Szlovákiában, de mégis erejüket, fáradságukat nem kímélve vállalták a hosszú utat, hogy egy napot együtt töltsenek imádkozva, emlékezve azokkal, akikkel hosszú esztendőket

töltöttek együtt a rácsok mögött. Megdöbbenő volt tapasztalni, hogy milyen hittel tudták végigélni a „zöld pokol”-nak nevezett munkatábor, ahova családjaiktól távol, hitük miatt hurcolták el őket. Az intézet az elmúlt politikai rendszerben a női politika foglyok legszigorúbb munkatáborának számított. Az egykori rabok emlékezéseikben bizonyosságot tettek arról, hogy csak az Istenbe vetett reménység tartotta őket, amikor kicsiny gyermekeket hagytak otthon és hosszú évek múltán is a Megváltó Krisztusuknak adnak hálát ezért a próbatételért is. Szívükben nincs harag, csak megbocsátás. Ezt táplálják gyermekeik, hozzátartozóiuk szívébe is, akik elkísérték őket erre az emlékezésre.

Az alkalom a Zselízi Büntetés-végrehajtási Intézetben folytatódott, ahol a résztvevők az emlékezés koszorúit helyezték el azon fogolytársaik emlékére, akik nem élhették meg a közös találkozást. Az intézetben a helyi parancsnok köszöntötte a megjelenteket, majd a politikai foglyok szövetségeinek cseh- és szlovák vezetői emlékeztek a börtönben eltöltött évekre.

Forrás: reformata.sk

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Kereszttyén Gyülekezet.
Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) • Kraus Viktor (szerkesztő) • Csoma Annamária (szerkesztő) • Györky Szilvia (felelős szerkesztő) • Hudák Katalin (gépi tördelés) • **Nyomja:** MS-PRINT
Cím: 076 74 Drahnov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6282560, **Fax:** 056/6395396, **E-mail:** csoma@copusnet.net
Megrendelhető a Református Lelkeszi Hivatalokban vagy az újság címén **Reg. szám** 11/94.

Keressük meg a Bibliában!

1. A kőszikláról elfelejtkeztél aki nemzett téged. (5 Móz 32,...)
2. És monda Saul mert a mai napon az Úr adott az Izráelnek. (1 Sám 11,...)
3. Az én dicsőségemből és az én elvévé. (Jób 19,...)
4. A gonoszok nékem de a te tévelyedem. (Zsolt 119,...)
5. Elmenének hajón csak magok. (Mk 6,...)
6. Monda pedig Péter: és követtünk téged! (Lk 18,...)
7. Akkor azért adá nekik ötet Vevék azért (Jn 19,...)
8. Ti pedig a Krisztus rész szerint. (1 Kor 12,...)
9. Megharagusztok-e? a nap le ne (Ef. 4,...)
10. Azok elvesznek, és mindazok (Zsid 1,...)

összeállította: **ö.zv. Varga Béláné**, Bátorkeszi

A megfejtéseket **2010. szeptember 20-ig** lehet beküldeni szerkesztőségünk címére:

Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., Draňov 076 74

Megfejtők névsora:

Szabó Ildikó, Réte
Halgas Ildikó, Kulcsod
Családi Irén, Nagymegyer
Mackó Zsuzsanna, Dolná Streda
Farkas Irma, Negyed
ö.zv. Józsa Andrásné, Negyed
ö.zv. Sándor Józsefné, Réte
ö.zv. Varga Béláné, Bátorkeszi
Pinke Júlia, Marcelháza
Baranyai Margit, Marcelháza
Kacz Mária, Macelháza
Dóczé Eszter, Marcelháza
Bajcsi Lászlóné, Komárom
Zsigó Mária, Martos
ö.zv. Demény Lajosné, Nagysalló
Szalay Ferencné, Fél
Németh Sándorné, Nyírágő
ö.zv. Kovács Lajosné, Nagysalló
Szénászkai Sarolta, Újlót
Tildi Rozália, Újlót
Kakas Sándor, Nagysalló
Pólya Gyuláné, Farnad
Baka Andrásné, Farnad
Gyén Éva, Léva
Palásti Aranka, Léva
Veress Vilmos, Nyírágő
ö.zv. Földi Jenőné, Ersekkéty
ing. Kolozsi Alica, Rimaszécs
Szabóné Csomós Mária
Bertók Istvánné, Barsvárad

Abosi Jánosné, Szeszta
Pataky Szilvia, Nagyida
Csáji István, Nagyida
ö.zv. Kövesdi Jánosné, Reste
Pataky Bertalanné, Migléc
ing. Damko Valéria, Reste
Körtvély Péter, Tornagörgő
Komjáty Istvánné, Felsőláng
Rontó András, Nagyida
Rontó Gabriella, Nagyida
Farkas Zsuzsanna, Migléc
ö.zv. Gálffy Gusztávné, Migléc
Barta Irén, Áj
Soltész Ferencné, Perény
Végvári Zoltánné, Perény
Turóczy Vilmosné, Szádalmás
Kardos Béláné, Szádalmás
Szabó Gyuláné, Lúcska
Bók Zoltánné, Királyhelme
Kiss Erzsébet, Nagykövesd
Sallai Albertné, Kiskövesd
Kiss Lászlóné, Kiskövesd
Kosztju Péterné, Ágcsernyő
Galambos Zoltánné, Tiszacsernyő
Kiss Margit, Tiszacsernyő
Tóth Beáta, Nagykövesd
Pál Éva, Nagytárány
Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely
Szemán Petronella, Bodrogszerdahely
Lázár Mihályné, Bodrogszerdahely

Bordás Lászlóné, Szomotor-Vécs
ö.zv. Taskovics Lászlóné, B.szerdahely
Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely
Nagy Árpádné, Nagykövesd
Lipán Márta, Nagykövesd
Egri Klára, Örös
Gerenyi Anna, Örös
Oláh Istvánné, Hardicsa
Peti Sándor, Hardicsa
Hornay Katalin, Mokcsa
Balogh Erzsébet, Mokcsa
Pachota Istvánné, Deregyő
Révész Tiborné, Iske
ö.zv. Király Árpádné, Kistráska
ö.zv. Szanyi Gyuláné, Kaposkelecseny
ö.zv. Nagy Sándorné, Kaposkelecseny
Géczi Csabáné, Nagykapos
Csicséri Józsefné, Kistráska
Molnár Sándorné, Kistráska
Vályi Kálmán, Bajánháza

Nyertesek:

Körtvély Péter, Tornagörgő
Tildi Rozália, Újlót
Kacz Mária, Macelháza
Halgas Ildikó, Kulcsod
Révész Tiborné, Iske
Sallai Albertné, Kiskövesd

Üdülési és szálláslehetőség Horvátországban

A Split közeli Trogir körzetében kellemes apartman-házra hívjuk fel olvasóink figyelmét. Kellemes környezet a gyönyörű történelmi városok közvetlen közelében. További információk a www.slapare.com honlapon és szerkesztőségünk telefonszámán.

A Kárpát-medence Reformátussága

„Induljatok, semmi nélkül...” - Egyházkerületi közgyűlés és lelkésszentelés Kárpátalján

Beregszászon tartották vasárnap a Kárpátaljai Református Egyház (KRE) közgyűlését, melynek keretében két fiatal lelkészt is felszenteltek.

Az ünnepi alkalom résztvevőit Zán Fábián Sándor püspök üdvözölte, majd Márk evangéliuma hatodik részének hetedik és azt követő versei alapján tartotta meg áhítatát. Az említett igeszakasz szolgálta az igehirdetés alapját is, melyet Csomós József, a Tiszáninneni Református Egyházkerület püspöke tartott, aki kiemelte: Jézus kettesével küldte el szolgálatba az ő tanítványait. Arra figyelmeztette őket, hogy az útra semmit ne vigyenek magukkal, se pénzt, se kenyeret, „hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek”, és akik nem fogadják őket, azok házából „kimenvén verjétek le a port lábaitokról, bizonyságul ő ellenük”.

A most felszentelt lelkészeknek, s a rájuk bízott gyülekezetnek, illetve mindannyiunknak az Úrtól kapott feladata, hogy induljunk, s mindenkor az Ő szövetségét hirdessük. Válsátok valóra a Küldő szándékát. Éljetek a segítség lehetőségével, legyen hiteles tanúságtételek, adta útravalóul Csomós József, aki abban is megerősítette a most felszentelt lelkészeket, hogy az Úr mindig rendel mellénk egy másikat, akivel megerősít, s akivel „kettesével” indulhatunk küldetésünk útján. Az igehirdető arra is figyelmeztetett, hogy a küldetésünket szavakban és cselekedeteinkben tudjuk teljesíteni. E kettő ötvözetében az életünk lehet az igaz igehirdetés.

Jézus „semmi” nélkül bocsátotta útjára tanítványait. De ez megbízatást jelent. És kitartásra ösztönöz. Mint ahogy azt a negyvenéves pusztai vándorlás is bizonyítja. A szolgálatba állónak készen kell állnia arra is, hogy elutasítják, azt éreztetik, hogy nincs szükségük az evangéliumra. Akkor sem szabad félreállni, elhallgatni, hisz Isten szolgájának elsősorban a rábízott feladat teljesítésére kell törekednie, az örök élet örömteli lehetőségét kell hirdetnie.

A prédikációt követően Héder János, a KRE főjegyzője köszöntötte a közgyűlés résztvevőit, majd Dávid Árpád jegyző olvasta fel az előző közgyűlés határozatát.

Ezt követően Héder János ismertette a két felszentelésre váró lelkész életrajzát, vette esküjüket, majd Zán Fábián Sándor püspök felszentelte a halábori születésű Balogh Attilát (jelenleg Salánkon szolgál) és a partiumi származású Maksai Attilát (Beregszászon teljesít szolgálatot).

„Krisztus a jövő, együtt követjük őt.” Ez az elmúlt év május 22-én Debrecenben újraegyesült reformátusság jelszava. S ezt most kezdjük megtölteni tartalommal is, fogalmazott Csomós József püspök, aki ezen a közgyűlésen kirendelte missziós szolgálatra Tarackózi Gerzsont, aki Kárpátaljáról származik, 1998–2003 között Beregszászon teljesített szolgálatot lelkészeleségével, Taracközíné Nemes Mónikával együtt. Majd Miskolcon kaptak megbízatást, s most hat gyermekükkel együtt – meghatározatlan időre – ismét visszatérnek: a jövőben Munkácson töltik be küldetésüket.

Zán Fábián Sándor is örömmel nyugtázta, hogy hazatérnek szülőföldjükre lelkészeink, s hogy az elszakított nemzetrészekből származottak is szívesen vállalnak szolgálatot a határ ezen oldalára került testvérek körében. Ez is jelzi, hogy ha vannak is határok, a vasfüggöny megszűnt, és Isten országának építői mindenhol haza találnak. Ne szűnjünk meg imádkozni értük, s mindazokért, akik egész életükkel hirdetik az evangéliumot, fogalmazott zárszavában a KRE püspöke. A közgyűlés nemzeti imádságunk éneklésével zárult. (Marton Erzsébet - Fotó: Fábián Zoltán)

Kálvin-ünnep Dálnokban

A Kálvin Emlékévek tavaly kezdődött ünnepségsorozata részeként egyhetes rendezvényt szervezett a Kézdi-Orbai Református Egyházmegeye.

Múlt kedden Zágónban gyűltek össze egy ifjúsági napra, másnap Csernátonban nőszövetségi napot, csütörtökön Bitán gyereknapot, pénteken Kovásznán pedig presbiteri konferenciát tartottak.

Szombaton Dálnokban mintegy harminc egyházközség képviselői és több mint ezer vendég töltötte meg az iskolaudvart.

Szócs László esperes megnyitó beszédét követően istentisztelet következett, ígét hirdetett Szabó József, a Nagyikunsági Református Egyházmegeye esperese, majd Marosi Károly dálnoki lelkipásztor úrvacsorai ágendája következett.

Ezalatt a templomban Bardócz Csaba gyerek-istentiszteletén olyan formabontó igehirdetést hallhattunk, amelyet tanítani kellene a teológián, mert az ifjúság és egyház kapcsolatának egyik követhető szép példáját szolgáltatva – számol be az eseményről a Székely Hírmondó.

Az istentisztelet után kórustalálkozó és keresztény ifjúsági zenei koncertek következtek, miközben a délután a szórakozásról szólt, ahol egyebek mellett szakácsművészeti vetélkedőre és aszfaltrajz versenyre is sor került. forrás: hirmondo.ro

„Őrizd meg...!”

- Kárpát-medencei református középiskolák találkozója

Július 7. és 10. között rendezték meg a Kárpát-medencei református középiskolák XV. találkozóját, amelyre ezúttal Miskolcon, a Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon alapításának 450. évében került sor. A közel 180 résztvevő a Kárpát - medence 41 intézményéből érkezett. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyházból egy középiskola vett részt a találkozón. Az ott elfogadott zárónyilatkozat az alábbiakban olvasható.

ZÁRÓNYILATKOZAT

Mi, a Kárpát-medence magyar református középiskoláinak küldöttei - igazgatók, tanárok, diákok - 2010. július 7-10. között, tizenötödik alkalommal találkoztunk, ezúttal Miskolcon, a Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon alapításának 450. évében. Hálát adunk azért, hogy egy kivételével a Kárpát-medence összes református középiskolája képviseltette magát. A 27 magyarországi, 9 erdélyi, 4 kárpátaljai, 1 felvidéki intézmény küldöttei testvéri közösségben tájékozódunk az egymás országaiban folyó magyar anyanyelvű közoktatás, valamint a református egyház által fenntartott intézmények életéről, eredményeiről, gondjairól.

1. Isten iránti hálával és örömmel tapasztaltuk, hogy az egységes Magyar Református Egyház létrejöttének immár a gyülekezetek és intézmények mindennapi életében és kapcsolataiban is látható jelei és eredményei vannak. (Kölcsönös

segítségnyújtás, tanárcserék, diák-cserék, tanulmányi kirándulások, szakmai együttműködésekben keresztül erősödő intézményi kapcsolatok) A hatékonyabb együttműködéshez javasoljuk az egységes elektronikus intézményi adat-tár létrehozását és működtetését.

2. Reményeink szerint a folyamatban lévő magyarországi társadalmi változások megerősítik az egyházi intézmények által eddig is képviselt értékközpontú pedagógiát és közösségi nevelést, valamint az erkölcsi alapú és a határokon is átívelő nemzeti együttműködést. Ez iránt a református középiskolák elkötelezettek, és készek tapasztalataikat közkinccsé tenni. Számítunk arra, hogy az oktatási kormányzat és egyházi fenntartóink mindehhez újra megteremtik a méltó jogi, szakmai és anyagi feltételeket.

3. A Generális Konvent által 2009-ben létrehozott Kárpát-medencei református közoktatási alap működtetését szorgalmazzuk. Javasoljuk, hogy intézményenként évenkénti tanulói és munkatársi adománygyűjtő akciókkal induljon el az alap feltöltése.

4. A találkozó jelmondata „Őrizd meg...!” A közös áhítatok, az iskolák küldöttségének bemutatkozása, a szekcióbeszélgetések az értékörzés lehetőségeit tudatosították a találkozó 180 résztvevőjében.

Forrás: tirek.hu

Múltunk képei...

Teológusok az 1930-as években

Deregnyői iskolások az 1950-es években

A héber nyelv – לשון הקודש

ORPHA – elmúlás és ítélet egy névben

Isten igéjében a nevek mindig jelentőséggel bírnak, mivel egy bizonyos elhívást jelentenek. Naomi két menyének szimbolikus értelmezése nélkül, Ruth és Orpha neve utalnak Izrael és a keresztyénség kapcsolatára. Lássuk hát Orpha nevének tartalmi jelentését.

Orpha Góliát édesanyja volt, mert anyósától, Naomitól elszakadva, ismét férjhez ment, mégpedig egy filiszteushoz.

Orpha neve kétféle módon magyarázható. Az „Oreph” – héber szó jelentése nyakszirt, tarkó. Az „a” végződés, pedig e szó nőnemű alakja. Orpha megcsókolta Naomit és tarkót/hátat fordított neki – nem úgy Ruth „aki csüngött rajta” (Naomin).

A Talmud (Sota) azt írja: „A Neschuka („Csókoló”, Orpha megcsókolta anyósát és elment) fia i Dewuka („a rajta csüngő”, Ruth) fia i kezébe kerülnek.” Ruth késői leszármazottja Dávid és Góliát, Orpha fia a csatamezőn találkoznak. Itt találkozunk az Erpha név másik jelentésével. Az A R PH szótóbból származik a „lefejezni” héber szó. Hasonlítsuk össze az I.Sámuel 17,51-el. Orpha leszármazottját Dávid valóban lefejezte. Orpha már nevében hordja későbbi elmúlásának és ítéletének jelét, amint arra a 4 Mózes 14,18 felhívja a figyelmet.

Michael Schneider, Israel Heute

Lapunk Szerkesztőségében megrendelhető kiadányok

GYEREKEKNEK:

Bibliai történetek gyerekeknek	3,32 Euro
Te taníts engem (hittankönyv 12 éven felülieknek)	1,66
Az első képes Bibliám (8 éves korig)	6,-
Jézushoz jöjjetek – imakönyv fiataloknak	3,50

TEOLÓGIAI IRODALOM:

Dr. Boross G.: Katechetika	1,66
Dr. Karasszon I.: Izrael története	1,66
Fekete Károly : Példázatos szavak – életes példák	4,-
Ulrich Gäber: Huldrych Zwingli	
- Bevezetés életébe és munkásságába	7,-
Bolyki J.: Újszövetségi bevezetőtan	1,-
Niesel: Kálvin teológiája	3,-
Baldermann: A Biblia a tanulás könyve	3,-
Makkai S.: Szolgálatom	2,-
Moltmann: A reménység fénye	3,-
Török I.: Határkérdések szolgálatunkban 1972-1989	1,-
Presbiteri füzetek	1,50
Timm H. Lohse: Villámbeszélgetések a lelkigondozásban	6,90
Pandy Bertalan: Testvéri szű mindenkihez a Jehova Tanúiról	2,50
Bratské slovo o Svedkov Jehovových	2,5

KÁLVIN JÁNOSRÓL SZÓLÓ IRODALOM

Dr. Huszár Pál: Kálvin János élete	7,-
Evangeliumi Kálvinizmus	12,50
Kálvin János: Kik a boldogok (igehirdetések)	2,15
E. Busch: Istenismeret és emberség-betekintés	
Kálvin teológiájában	8,20
Kálvin időszerűsége – tanulmányok	16,50

KONFIRMANDUSOKNAK

KIS KÁTÉ	1,-
----------	-----

ÉNEKESKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv	6,31
- Középméretű énekes könyv	5,48
- Kisméretű énekeskönyv	5,81
- Halleluja énekeskönyv	3,32

BIBLIÁK

Károlyi fordítású standart méret	11,88
Károlyi fordítású családi Biblia	19,75
Újfordítású standart méret	15,53
Újfordítású családi Biblia	15,57

IMAKÖNYVEK

Szikszai imakönyv	9,79
A Sionnak hegyén	2,10
Veled Uram	3,-

EMLÉKLAPOK

Konfirmációi és házasságkötési emléklap	0,50
---	------

LELKIPÁSZTOROK FIGYELMÉBE

IGEHIRDETŐ 2010 megrendelhető

IGEHIRDETŐ 2008-as év teljes sorozata ára	18,25
IGEHIRDETŐ 2007 - 2,3,4,5,10,11,12 szám	1,27/ szám
IGEHIRDETŐ 2006 - 3,5,6	
IGEHIRDETŐ 2004 - 6,7	
IGEHIRDETŐ 2003 - 12	

CÍMÜNK:

Református Lelkeszi Hivatal,
076 74 Drahnov 216.

Telefon: 056 6282560

E-mail: csoma@copusnet.net

Református Tanulmányi Központ

Tanulmányi kirándulás Istria –
Kisebbségek Európában

Az Isztriai félsziget a történelem folyamán különböző országokhoz és birodalmakhoz tartozott. Római, bizánci, német és Habsburg, olasz és jugoszláv uralom alatt is állt.

Motovoun városa

Jelenleg Horvátországhoz tartozik. A második világháborút követően Titó partizánjai nem bántak kesztyűs kézzel az itt élő őshonos olaszokkal. Mintegy 300.000 olasznak kellett elhagynia a félszigetet. Az embereket elűldözték, de itt maradtak építészeti emlékeik a római kortól kezdve. Pula – Póla római kori amfiteátruma, a csodálatos bizánci bazilika Porecban, vagy a 15. századból származó freskók Beram kápolnájában és a

Pula római amfiteátruma

táj megkapó szépsége mind egy gazdag örökségről tesz bizonyosságot.

A Református Tanulmányi Központ 2011. május 25-31 között hétnapos tanulmányi utat szervez az Isztriai félszigetre a következő programmal:

1. nap Deregnyő – Budapest – Nagyrécse – szállás a Berényi fogadóban

2. nap Nagyrécse – Rijeka (Fiume) – Pazin – szállás a Laura panzióban
3. nap Pazin – Bale – Pula – délután strand – Vodnjan vacsora – szállás Pazin
4. nap Pazin – Beram – Motovun – Porec – Rovinj – délután strand – szállás Pazin
5. nap Pazin – Gracisce – Pican – Labin – délután strand – szállás Pazin
6. nap Pazin – Lovran – Abbázia (Opatija) – Rijeka – Nagyrécse – szállás Berényi fogadó
7. nap Nagyrécse – Budapest – Deregnyő

Pazin, Moutecuccoli vár

A tanulmányi kirándulás részvételi díja 325 Euró amivel a szállás, utiköltség és reggeli – vacsora kiadásait fedezzük.

Jelentkezni a 056 6282560, 0908 035 094 –es telefonszámokon, vagy a csoma@copusnet.net e-mail címen lehet. A jelentkezés 100 Euró előleg befizetésével lesz számunkra kötelező érvényű.

További felvilágosítás a fenti telefonszámokon kapható.

Csoma László

Rovinj

Sárosban és Szepességben jártunk

Szállásunk Szepesszombat városában található. E középkori kisváros az elmúlt húsz évben egyre inkább ismertté válik annak ellenére, hogy a szocialista érában Poprádba olvasztották be. Történelmi hagyományai, műemlék jellegű főtere a valamikori (tatárjárást követően német telepes) városalakók gazdagságáról és toleranciájáról árulkodik. Az elmúlt évben meglátogatta a várost II. Erzsébet angol királynő is. A városnak hangulatos reneszánsz-barokk főtere van, melyet 15-17. századi polgárházak szegélyeznek. Szent György temploma a 13. század közepén épült kéthajós gótikus épület 1503 és 1520 között készített gótikus szárnyas-oltárokkal. Főoltára 1516-ban készült Lőcsei Pál mester műhelyében. Az északi oldalán álló Szent Anna kápolna 16. századi. A templom északi oldalán álló reneszánsz harangláb 1598-ban épült. Evangélikus temploma 1777-ből való. A város főterén található egy obeliszk, melynek felirata a következő: „1848 Magyar szabadságharcz emlékére emelte Szepes-szombat XVI Szep. város közadakozásból 1899-ben Édes magyar hazánk iránti szeretetből”. A helyi múzeum falán emléktábla hirdeti, hogy a városban Mátyás király is megszállt hajdanán. Maga az Atrium Panzió egy nagyszerűen felújított 16. századi épület. A reggelit és rövid áhítatot követően a Szent György templom plébánosa mutatja be templomát nagy szeretettel és hozzáértéssel. A város középkori neve St. Georgberg volt. Jó hangulatban köszönünk el a gyönyörű kisvárostól, hogy Késmárk történelmi nevezetességeivel ismerkedjünk. A város neve napjainkban egyet jelent a kárpáti német kisebbség székhelyével. Mint valamikori szepességi város hosszú ideig vetélkedett Lőcsével az elsőségért. Gazdag iparos és kereskedőváros, melynek történelmi és kulturális emlékei és épületei három nemzet jelenlétéről beszélnek. A német

A késmárki Thököly vár kapujában

telepesek Kasemarkt-ja (Sajtpiac) az ipart és kereskedelmet jelenti, a Thököly-vár a magyar főúri hatalom jelenlétéről árulkodik, s az evangélikus fatemplom, újtemplom és líceum a szlovák újkori (19. századi) jelenének bizonyítéka. A fatemplom melletti új evangélikus templomban található Thököly Imre sírboltja, mely előtt alázattal és tisztelettel állunk meg egy pillanatra. Tovább haladva Podolín felé egy pillantást vetünk Mednyászký és Czóbel

család valamikori kastélyára, amely jelenleg a Szlovák Nemzeti Galéria egyik kiállító helye. Szepesbela történelmi városközpontján áthaladva érzékeljük, hogy ez a vidék mennyire gazdag történelmi épületekben és művészeti, tudományos téren tevékenykedő személyiségekben is. Csak kevesen tudják, hogy a magyar szabadságharc legkiválóbb tábornoka, görgei és toporczy Görgey Artúr is Felvidék szülötte. Toporcon (Toporec) látta meg a napvilágot 1818. január 30-án. Személyét Kossuth alapítván

Görgey Artúr szülőháza Toporcon

vádjai alapján ítélik meg sokan, árulónak tartva őt. Vajon Kossuthot saját, kormányzói rossz döntései milyen színben tüntetnék fel őt, ha azokat valaki összefoglalná és feltüntetné, hogy azok milyen hatással voltak a szabadságharc kimenetelére? Görgey téli hadjárata alapozta meg az 1949-es sikeres tavaszi hadjáratot, Buda visszafoglalását, de ő volt az aki ki merte mondani, hogy a további harc csak a nemzet fiainak értelmetlen legyilkoltatása lenne. Igaz Mikszáth Kálmánnak így beszél önmagáról: *Nem volt énbenem semmi katonai zseni. Az csak mese, magyar legenda, mint annyi más. Rendet tartottam a katonáim között, ez az egész, és a fickók derekasán viselték magukat néhányszor. A többi lárfiári.* Szülőházának állapota arról árulkodik, hogy a nagyhangú magyar politikai elit mennyire nem törődik a magyar politika nagyjainak történelmi emlékhelyeivel, legyen az Toporc vagy akár Borsi.

Cs.L.

Folytatás a következő számban

Szepesszombat 1848-as emlékmű előtt